

feende til Størrelse og Udstrækning kan stilles lige med hin Fjord, at Fiskebestanden selvfølgelig er langt mere udsat for Ødelæggelse i en snævert begrænset, lavvandet Fjord end i et stort Fiskevand, at Nalevaadfisheriet altid har spillet en stor Rolle i Limfjorden, medens det først i den nyeste Tid har faaet nogen Betydning i enkelte af de øvrige Fjorde, hvor det derhos mere er blevet drevet af Fiskere andetsteds fra end af de Omboende, og at man altsaa, ved ganske at forbyde dette Fiskeri i Limfjorden, vilde stoppe en væsentlig Indtægtskilde og bryde med Forholdene, som de historisk have udvirket sig, medens dette ikke kan siges at ville blive Tilfældet for de øvrige Fjordens Vedkommende, hvor ialtsald indtil den nyeste Tid omtrent den samme Tilstand har bestaaet, som om der alt havde gjældt et lignende Forbud som det, der nu foreslaaes, — skjønner Ministeriet ikke rettere, end at den saaledes forhaandenværende Uoverensstemmelse maa erkjendes at være vel begrundet.

Til § 40. Kommissionen har anset det for rigtigst at kræve en Vedtægt tilveiebragt for Fiskeriet i ethvert af de her omhandlede Bænde, og da man uden dette ingen Sikkerhed har for, at det virkelig kommer under grundig Overveelse, hvilke nærmere Bestemmelser for Fiskeriet der maatte være Erang til i det paagjældende Fiskevand, har Ministeriet i saa Henseende sluttet sig til Kommissionen, hvorvel det kan forudses, at Vedtægten paa mange Steber i det Væsenlige kun vil blive en Ojensagelse af Lovens Forskrifter. Hvad angaar Spørgsmaalet om, hvorledes disse Vedtægter skulle tilveiebringes, da er det af Kommissionen foreslaaet, at vedkommende Amts- og Byraad skulde tage Bestemmelse om Indholdet af Vedtægterne, som dog skulde approberes af Ministeriet, medens efter Lovforslaget Afgjørelsen lægges i Ministeriets Haand. Denne Uoverensstemmelse mellem Kommissionens og Ministeriets Forslag slaar i Forbindelse med den forskjellige Opfattelse, der har gjort sig gjældende paa et andet allerede omtalt Punkt. Naar nemlig Fjordfisheriet, som Kommissionen har villet, forbeholdes de tilgrændsende Kommuners Beboere, er det en nærliggende Konsekvens, at det overlades de vedkommende kommunale Bestyrelser at tage Bestemmelse om Vedtægternes Affattelse, saaledes at Ministeriets Virksomhed indskrænkes til at have Tilsyn med, at Vedtægterne intet Lovstridigt komme til at indeholde, og til at afgjøre omtvistede Punkter. Naar derimod Fiskeriet i Fjordene, som efter Lovforslaget, vedbliver som hidtil at være frit for Alle, turde dette lige saa naturligt have til Følge, at den endelige Bestemmelse om de særlige Regler, der skulle gjælde for de enkelte Bænde, toges af Ministeriet, der ogsaa lettest kan staae den fornødne Sagkundskab tilveje; det vil tillige herved opnaas, at der ved Siden af de særlige Bestem-

melser, som de ejendommelige Forhold i den enkelte Fjord maatte medføre, bibeholdes en vis Ensartethed i Vedtægterne for samtlige disse Bænde, hvilket under den givne Forudsætning, at Fiskeriet i Fjordene er frit for Alle, er af ikke ringe Interesse. Hertil kan endelig føies, at Kommissionen, som det fremgaar af Bemærkningerne til dens § 45, lægger en ganske særdeles Vægt paa Fjordfisheriets Beskyttelse; om nu end ikke dens Forslag i § 45 tages tilfølgende, vil man dog være nærmest i Overensstemmelse med Kommissionens Tanke, naar de øvrige foreslaaede Beskyttelsesforanstaltninger blive saa kraftige som muligt, og dette vil i den her omhandlede Henseende formentlig bedst opnaas, naar Regjeringen tager Affattelsen af Vedtægterne i sin Haand. Derimod er det i sin Orden, at der indrømmes de kommunale Myndigheder en vis Medvirkning ved Vedtægternes Affattelse, idet Fiskeriet i den enkelte Fjord dog nærmest har en lokal Interesse, ligesom disse Myndigheder ogsaa maa forudsættes at raade over den fornødne Lokalkundskab.

§ 41 giver med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvad Vedtægterne skulle indeholde og hvorledes Tilsynet bliver at føre med deres Overholdelse, Regler, der i det Hele svare til de i Kommissionens § 49 foreslaaede. Det maa formentlig findes naturligt, at Lønningerne til de i Paragrafen ommeldte Fiskerifogder, der skulle være til Medhjælp for Politimestrene ved det dem paahvilende Tilsyn med Vedtægternes Overholdelse, afholdes af de kommunale Kasser, af hvilke overhovedet Udgifterne til det underordnede Politiperfonale udledes.

Til § 42. Med Hensyn til de fleste Bænde vil der selvfølgelig ikke kunne rejses nogen Tvivl om, hvorvidt de høre ind under dette Kapitel eller ikke, og man har derfor ikke fundet, at der var Anledning til at foreskrive Optagelsen af saadanne Fortegnelser som de i Kommissionens § 48 andet Stykke ommeldte. Derimod maa vistnok en Bestemmelse som den her foreslaaede om, hvorledes mulige Tvivl i saa Henseende blive at afgjøre, anses for nødvendig.

Til Afsnit II.

Færskvandfisheri.

Til § 43. Som det fremgaar af Kommissionens Bemærkninger til dens §§ 53 og 54, har Kommissionen i disse Paragrafer kun villet udtale, hvad der antages at være den gjældende Ret med Hensyn til Udgangen til at drive Fiskeri i vore færste Bænde. Ministeriet har ikke fundet Anled-